

K. M. Klausen: Jeg skal naturligvis rette mig efter den ærede Formands Opfordring om at undgaa den stærkt personlige Karakter, som det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. J. Larsen) ved denne Lejlighed som ved mangfoldige tidligere har givet Forhandlingerne. Men da det ærede Medlem har fremsat meget stærke Paastande for ikke at sige Beskyldninger over for mig, haaber jeg, at den ærede Formand vil give mig Tilladelse til ganske kort at svare derpaa. Det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds sagde, at en af mine Opgaver var at øse Penge ud af Statskassen. Kendsgerningerne tale jo for det modsatte. Der er jo ingen her i Tinget, der i den Grad som jeg søger at værne Statskassen. Jeg stillede nu til Finanslovens anden Behandling Forslag om at nedsætte de militære Udgifter med $3\frac{1}{5}$ Million Kr., men fik det desværre ikke vedtaget. Det ærede Medlem var netop blandt dem, der stemte for at lade disse Penge gaa ud af Statskassen. Forskellen mellem det ærede Medlem og mig er bl. a., at jeg søger at give Statskassens Midler en fornuftig og økonomisk Anvendelse, medens det ærede Medlem og hans Parti søge at bortødsle Pengene paa en saadan Maade, at de ikke blive til Gavn for noget her i Landet. Det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds udtalte, at jeg skulde have været Højremand af den — jeg forstod ikke rigtig, om han sagde allerædlest eller allerækleste Art. Jeg antager efter det ærede Medlems Temperament, at det vel er det sidste. Jeg vil sige, at det er en fuldstændig ny Opdagelse, det ærede Medlem har gjort, en Afsløring om et Faktum, jeg ikke har kendt det allermindste til tidligere. Jeg kan, naar jeg skal aflægge min Trosbenedelse i politisk Henseende her, med største Lethed bevise, at jeg fra mit 18de Aar har tilhørt Oppositionen. Hvad jeg var før den Tid, maa jeg tilstaa er mig ikke klart, og det er vist heller ikke klart for det ærede Medlem. Det er altsaa en Paastand, der er saa løs og grundfalsk som nogen, og jeg vil derfor her paa det bestemteste tilbagevise den.

Jeg skal nu vende tilbage til selve Sagen, den foreliggende Bevilling til Professor Finsens Lysinstitut. Det ærede Medlem vilde bestride min Paastand om, at Rosenvængets Karakter ikke vilde blive forandret, fordi Lysinstituttet kom derud. Det er, synes jeg dog, noget, som enhver, der har Øjne i Hovedet, vil kunne se. Baade Veje og Haver og Huse og al Ting

undergaa ikke den allermindste Forandring herved. Det eneste, som sker, er, at nogle faa Patienter komme til at færdes i Garderne derude. Men skulde dette virkelig kunne være saa generende for Befolkningen derude? Det kan jeg ikke forstaa. Det kan heller ikke paa nogen Maade siges, at fordi nogle syge Mennesker gaa hen ad en Gade, bliver hele Kvarterets Karakter forandret. Det ærede Medlem vidste ikke noget af, at der har været en Bevægelse blandt Beboerne for at faa Servitutterne hævede. Det er meget muligt, men jeg skal udtale, at der har været adskillige af Rosenvængets Bestyrelse hos mig med Forespørgsel om, hvorvidt jeg ikke som Medlem af Kommunalbestyrelsen kunde hjælpe til, at disse Servitutter blev hævede. Og Grunden dertil er den ganske simple, at Byggegrundene kunde blive mere værdifulde, og Kvarteret blive bebygget med de bekendte store Kasernebygninger. Jeg skal endnu en Gang tillade mig at anbefale at stemme imod dette Ændringsforslag. Det forekommer mig, at Humanitetens Interesse i denne Sag maa gaa forud for de faa Rigmænds Interesser, som bo derude i Rosenvænget. Og det er min Overbevisning, at de faa Rigmænd, som bo i Rosenvænget, ville kunne leve akkurat lige saa lykkeligt, efter at Finsens Lysinstitut er kommet derud, som de leve nu. Al den Staahej, som er gjort i Anledning af denne Sag, har i Virkeligheden intet Grundlag, og der er derfor heller ikke nogen Grund til her ved vor Afstemning at tage Hensyn til den.

Formanden (Sofus Høgsbro): Efter at det ærede Medlem har haft Lejlighed til at forsvare sig mod det personlige Angreb, der skete paa ham, maa jeg haabe, at de personlige Forhandlinger nu maa være sluttede.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Sthyr): Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg skal gøre over for det ærede Medlem for Stubbeboing. Jeg vil gøre ham opmærksom paa, at det at give Understøttelse til de fattige, som muligvis ville blive Patienter ved Lysinstituttet, er ikke ganske det samme som det, der her er Tale om. Her er Tale om, at Staten skal understøtte et videnskabeligt Institut, som har skabt Fædrelandet stor Hæder og Ære, og at dette Institut skal faa den Hjælp, som behøves, for at det kan komme til at udvikle sig til Gavn for Landet og den lidende